

Santi Vila

Conseller de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya

Catalunya compta avui amb més de 100 organitzacions col·legials, de tots els sectors professionals, amb més de 200.000 afiliats. La seva ingent tasca d'assessorament i acompanyament als professionals, així com la seva ferma aposta per la internacionalització, ens diferencia i ens posiciona com a país.

El sector de la construcció està duent a terme un profund procés de reconversió i la tasca dels col·legis és clau per a preservar i difondre la funció social de la professió que passa, encara avui, per un moment crític. Comptem, però, amb un capital humà d'un altíssim nivell: els errors del passat no ens han de fer perdre de vista que l'expertesa adquirida pels nostres professionals els fa valorats arreu del món. Avui, empreses catalanes assessoren o construeixen edificis i infraestructures arreu del món, algunes de tan emblemàtiques com el metro de Riad i Panamà o la renovació del front portuari de Porto Alegre a Brasil.

El col·lectiu d'aparelladors, arquitectes tècnics i enginyers d'edificació està liderant la reconversió del sector amb iniciatives com el darrer congrés europeu BIM, organitzat a Barcelona el passat mes de febrer, que implica una renovació profunda dels instruments de treball i les tecnologies informàtiques de suport al conjunt del sector de la construcció. És un canvi profund en les formes de relacionar-se entre els actors implicats en els sectors de la promoció i la construcció en benefici últim de la qualitat dels serveis que ofereix a la societat. Aquesta revolució tecnològica requerirà un enèsim esforç col·lectiu, però és un tren que no podem perdre si volem garantir la competitivitat futura del sector.

Amb aquest objectiu l'ITEC n'ha pres testimoni creant la comissió "Construïm el futur", una plataforma ambiciosa i d'àmplia representativitat que ha de debatre com els professionals i les administracions poden anar plegats per emprendre aquesta i d'altres modernitzacions.

Tarragona, com a segona àrea metropolitana del país, contribueix decididament a la dinamització de la nostra economia. La seva posició privilegiada, la intensa activitat universitària i el dinamisme dels seus sectors industrial i turístic, converteixen l'àrea de Tarragona en un dels principals pols d'activitat econòmica del país. L'any 2014 representa un repunt en l'activitat urbanística municipal en aquesta àrea, un pla-nejament que té en compte la conjuntura i les necessitats reals actuals. El conjunt de plans parcials aprovats que han entrat en vigor a l'àrea del Camp de Tarragona representen un potencial de 1.352 nous habitatges, el 45% del total del potencial al conjunt de Catalunya.

La implementació del corredor mediterrani, que avança malgrat les dificultats, li augura un futur encara més prometedor, contribuint a fer de Tarragona un espai econòmic, dinàmic i privilegiat, des d'on emprendre l'activitat professional.

Per tot això, us felicito per la feina feta aquests 75 anys i us animo a seguir contribuint a la modernització del país i a encarar el camí cap al centenari amb il·lusió i esperança.

SANTI VILA I VICENTE
Conseller de Territori i Sostenibilitat
de la Generalitat de Catalunya

Germà Gordó

Conseller de Justícia
de la Generalitat de Catalunya

CONSTRUIR O DESTRUIR

A la vida s'hi pot haver vingut amb un ànim constructiu o amb un de més aviat negatiu, destructiu. Són dues actituds diferents, que marquen molt totes les decisions d'una persona i que s'encomanen. Hi ha persones que tenen moltes raons per queixar-se, i per voler capgirar-ho tot i fins i tot castigar la mala sort que els ha tocat, i decideixen concentrar-se en aquestes raons per mantenir una actitud destructiva. Hi ha altres persones que tenen les mateixes raons, exactament les mateixes, però enfoquen la vida i els problemes amb una actitud positiva, constructiva. Deia Antoni Gaudí que "tots els països construeixen" i que "per això els grans polítics són anomenats constructors dels pobles". I afegia que "sempre és millor treballar pensant en les properes generacions". Crec que això té sentit en totes les professions, però especialment en les dels arquitectes, enginyers i aparelladors, que s'encarreguen de supervisar el bon funcionament d'una obra. Una obra com cal necessita bons fonaments, bona estructura, bons processos, estabilitat i rigor. Hi ha persones que no observen cap d'aquests requeriments en cap de les feines que fan. Són aquelles persones que, fins i tot sense voler-ho, poden causar destruccions molt difícils de contrarestar.

Enguany el Col·legi d'Aparelladors, Arquitectes Tècnics i Enginyers d'Edificació de Tarragona compleix 75 anys. Què significa, això? Això ens remunta a l'any 1940, a la postguerra, a una època de destrucció. Durant aquells anys es van destruir il·lusions, projectes, realitats, institucions democràtiques, llengües, costums, identitats, famílies, esperances i concòrdies. La guerra ja ho va ser per si mateixa, però la postguerra va ser també devastadora. "Les revolucions", deia Gaudí, "sempre tornen per destruir". Ho deia amb referència als anarquistes que quasi van destruir el temple de la Sagrada Família durant la Setmana Tràgica; però fixin-se que molts anys després, justament durant la Guerra Civil, també els anarquistes van destruir el seu taller i van matar fins a dotze persones vinculades a l'obra. Les revolucions i les guerres, l'odi en general, no construeixen mai res. I malgrat tot, enmig de la foscor i de la destrucció, va aparèixer aquest Col·legi:

un exemple de vigor de la societat civil catalana, de tenacitat, d'"esperit del 12 de setembre", en què la gent s'aixeca i s'ajuda mútuament per continuar endavant. Som una societat que ha hagut de fer estructures d'estat sense tenir estat, i una d'elles és la dels nostres col·legis professionals i la nostra xarxa d'entitats civils, que complementen en gran manera tot l'esforç que pugui fer l'Administració pública. Aquest Col·legi és un exemple d'aquesta tenacitat, d'aquest rigor, d'aquesta voluntat d'associar-se per aixecar projectes, per millorar, per construir.

Des de la Generalitat, i en concret des del Departament de Justícia, que avui encapçalo, hem lluitat molt els darrers anys per protegir aquest teixit col·legial de les intromissions i invasions competencials que es promouen des de Madrid, que pretenen uniformitzar-nos, centralitzar-nos i anul·lar la vitalitat de les nostres entitats. Nosaltres no creiem en regulacions artificials i imposades des de fora; nosaltres creiem en la força del teixit col·legial i en la col·laboració entre entitats i Administració pública. Nosaltres no som artificiosos; nosaltres creiem en la naturalitat de les coses. Creiem, per tant, en la bondat del fet que la gent s'associï amb llibertat i que a Catalunya, com a comunitat natural, li sigui respectada la competència plena sobre aquesta realitat. Perquè la coneixem millor que ells; perquè la coneixem millor que ningú. Creiem en la naturalitat perquè, i torno a Gaudí, "en la naturalesa hi ha la veritat". Construïm un país millor a través de la realitat associativa i col·legial, a través de la col·laboració freqüent a freqüent, a través de la superació de les nits fosques i destructives, a través de les ganes de construir i no a través de l'odi o l'artifici. No creiem en vosaltres, perquè creiem en nosaltres. Perquè creiem en una manera de fer que ja fa molt més de 75 anys que dura, i que en aquest cas podem celebrar com una història d'èxit, de bona feina i de cooperació molt estreta. Som un país que construeix i que es reconstrueix. Som un país amb fonaments sòlids, i que per això perdura. I reguin-me el que ara els dic: no hi ha cap revolució més indestructible que aquesta.

GERMÀ GORDÓ I AUBARELL
Conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya

Josep Poblet

President de la Diputació de Tarragona

Avui que es parla tant de transparència i accés a la documentació com a elements bàsics d'una societat democràtica i participativa, l'exemple que ens donen revistes com la TAG, del Col·legi d'Aparelladors, Arquitectes Tècnics i Enginyers d'Edificació de Tarragona, és exemplar. D'una banda la publicació dona publicitat d'aquells acords que han de conèixer els seus socis i, d'altra, ofereix coneixement històric, tècnic i professional de notable interès. Tant és així que, passada l'actualitat de la publicació, els seus exemplars continuen mantenint l'interès per aquesta perspectiva d'anàlisi i projecció històrica.

A les línies de transparència i d'accés a la documentació a les quals acabo de referir-me, cal afegir la del coneixement per tal de construir la figura del triangle amb el qual els antics representaven la imatge del progrés personal i social. Certament, mai no pot ser suficient la formació i el coneixement que rebem d'una escola o universitat, per forta o sòlida que pugui semblar, sinó que cal renovar-la, ampliar-la amb el temps a causa de la pròpia evolució i dinamisme de les coses. I és en aquest punt quan els col·legis oficials, a través de les seves publicacions, congressos, trobades o reunions professionals, han de posar-les a l'abast dels tècnics i interessats.

En aquest setanta-cinc aniversari del col·legi oficial em sembla que és bo recordar i remarcar aquests fet, el de la transparència informativa, l'accés a la documentació i la divulgació i promoció del coneixement. Es tracta de valors preferents de la gent d'avui, d'aquells que regeixen l'entitat, però també de tots aquells que, des de fa tres quarts de segle, l'han anat constituint i formant com un edifici més, en aquest cas de dret, coneixement, cultura i professionalitat. Valors tots ells intangibles, però tant o més sòlids, tant o més necessaris i segurs que els mateixos fonaments de formigó i pedra, murs i parets, bigues i sostres dels edificis reals.

Desitjo els majors èxits a l'entitat i la revista, en la confiança de seguir potenciant els valors de l'obra ben feta, sòlida i transcendent. Que sigui per molts anys!

JOSEP POBLET I TOUS
President de la Diputació de Tarragona

Josep Fèlix Ballesteros

Alcalde de Tarragona

ACTIUS DE LA NOSTRA CAPITAL

Els homes i les dones són el gran actiu de la nostra capital, la força i l'ànima que la mou i estiba cap endavant la Tarragona mil·lenària, ja sigui a nivell personal o col·lectiu a través d'entitats diverses: professionals, socials, veïnals, etc.

Les persones són les que marquen un ritme de vida, les idees i les realitats. El Col·legi d'Aparelladors Arquitectes Tècnics i Enginyers d'Edificació de Tarragona forma part del dens teixit social que configura el tarannà i la memòria de Tarragona. I mai millor dit, que l'ajuda a construir des de fa 75 anys.

No es pot explicar l'urbanisme d'una ciutat, ni les grans obres civils i públiques, ni les petites grans obres, sense comptar amb l'experiència i la visió dels aparelladors, successors d'aquells mestres que "aparellaven" els elements d'una paret i d'una construcció, uns veritables tècnics amb uns ulls posats a la taula de projectar i uns altres al peu de l'obra fent-se.

Tarragona és una ciutat on hi conviu l'antic i el modern, no sempre fàcil però sí possible de compatibilitzar. Veure els avenços en investigació i restauració arqueològiques —exterior i interior—, en els quals també heu cooperat. Constatar també les intervencions urbanístiques dels darrers anys, més respectuoses amb l'entorn i la gent. És de justícia posar-ho en valor. Fem nostre aquell vers de J.V. Foix: "m'exalta el nou i m'enamora el vell".

Amb motiu d'aquest aniversari tan especial —en el que també participo de manera presencial i feliç—, vull felicitar a tots els vostres professionals i agrair la tasca feta per Tarragona per part del vostre col·lectiu, amb el qual des del govern municipal ampliarem els contactes i intercanvis.

Enhorabona a tots els col·legiats i col·legiades i gràcies per fer costat a la nostra estimada ciutat.

JOSEP FÈLIX BALLESTEROS CASANOVA
Alcalde de Tarragona

José Antonio Otero

Presidente del Consejo General de la Arquitectura Técnica de España

Me invita Julio Baixauli a que participe con los compañeros Aparejadores, Arquitectos Técnicos e Ingenieros de Edificación de Tarragona en los actos conmemorativos del 75º aniversario de este Colegio.

La coincidencia de fechas con sesiones de Junta de Gobierno y Asamblea en el Consejo General me impide asistir, pero no quiero dejar pasar la ocasión de felicitar al Colegio de Tarragona y a todos los colegiados del mismo.

Conmemorar es traer a la memoria algo que pertenece al pasado, un pasado que, en este caso, tiene presente y futuro y que tuvo su origen en aquella Orden del Ministerio de Gobernación de 9 de mayo de 1940 que, además de crear el Colegio, obligaba a la colegiación de todos los Aparejadores.

Eran duros años de postguerra donde la dictadura nos quiso pronto dejar claro dónde estaba nuestra ubicación. La Orden de la Dirección General de Arquitectura de 18 de marzo de 1941, dictada para decretar las Normas de funcionamiento de los Colegios de Aparejadores, decía en su preámbulo: "La constitución y funcionamiento de los Colegios Oficiales de Aparejadores llenará el espacio que ha de mediar entre el sistema liberalmente caótico anterior al Movimiento y el que con carácter definitivo se instaure en la sindicación conjunta de todas las profesiones relativas a la edificación, con arreglo a los principios sindicales nacionales del nuevo Estado".

La Orden disponía que, para cubrir todo el territorio nacional, se constituían 18 colegios, uno de los cuales, el de Cataluña y Baleares, tendría la capital en Barcelona y delegaciones en Palma de Mallorca, Lérida, Tortosa, Tarragona, Gerona y Mahón.

Tres meses después, se consiguió que el Gobernador Civil de la Provincia aprobara la constitución del Colegio de Tarragona y su Reglamento interno. Esta "independencia" solo duró cinco meses ya que en enero de 1941 pasó a ser Dele-

gación del Colegio Oficial de Cataluña y Baleares, situación que se mantuvo hasta finales de 1968 en que el Consejo General (entonces Consejo Superior), aprobó su constitución como Colegio, con Delegación en Tortosa.

Desde su constitución los Colegios de Aparejadores y la Federación que los agrupaba tuvieron diferentes cambios normativos, siempre respondiendo a una concepción tutelar e intervencionista del Gobierno.

En 1974 se promulga la aún vigente, aunque con reformas, Ley de Colegios Profesionales y con la llegada de la democracia recibimos, a través de la Constitución Española, el más sólido reconocimiento a estas instituciones colegiales.

Durante estos 75 años la profesión ha pasado por periodos de incuestionable prosperidad, con un altísimo nivel de ocupación por parte de los profesionales de la Arquitectura Técnica y otros, como el que nos está tocando vivir en la actualidad, de crisis del sector de la edificación, lo cual repercute tanto en los colegiados como en los propios Colegios. Sin embargo, tales cambios no han impedido que el Colegio de Tarragona haya sabido adaptarse a su misión de defensa y promoción de nuestra profesión, fomentando iniciativas que recuperen la competitividad de los Arquitectos Técnicos y poniendo en valor el papel de los Colegios como vertebradores de la sociedad civil, protegiendo los intereses tanto de los colegios como de los consumidores y usuarios.

Esta conmemoración, decía, tiene presente y futuro, un futuro que deseo largo y próspero para la institución y todos sus colegiados a quienes envío mi más afectuoso saludo.

JOSÉ ANTONIO OTERO CEREZO
Presidente del Consejo General
de la Arquitectura Técnica de España